

[Aksel Larsen.]

mellem hans fremstilling i går og Milners forklaring. Jeg skal forsøge at hjælpe den højtærede justitsminister. Ministeren har her i tinget sagt — jeg citerede det, da jeg havde ordet før — for det første, at Milner til Wright, Thomsen & Kier havde sagt, at han gerne så, det blev et dansk firma. Dette bekræfter Milner. Ministeren har sagt, at så indskibede selskabet materialer, og bagefter indgav det et tilbud, som viste sig at være for højt. Milner siger, at han til anklagemyndigheden har erklæret, at samtidig med, at W. T. K. henvendte sig til ham i første omgang, indgav de et tilbud, og han sagde med det samme: det er alt for højt. I kan spare Jer at komme! Efter at de havde fået den besked af Milner, som var statens repræsentant, indskibede de alligevel materialerne som ilgods til Bornholm. Milner afviste dem, og så gik de direkte til Tyskerne for at få arbejdet, og de fik det og lod sig betale med 14 kr. pr. m³ sand, medens de bornholmske arbejdere fik 3 kr. 75 øre for tilsvarende arbejde. Om arbejdet så har været af så stor betydning, spiller ingen rolle. Det skulle have været stort. Jeg håber, at ministeren nu har opfattet, at der er en væsentlig forskel mellem hans skildring og ingeniør Milners skildring. Begge kan ikke være rigtige. Milner har offentligt erklæret, at ministeren er kommet med urigtige oplysninger.

Det gør ministeren ondt, at jeg bebrejder ham illoyalitet. Ja, det gør mig ondt, at jeg skal være nødt til at bebrejde ministeren en sådan illoyalitet, men jeg har været nødt til det. Det ligger nu engang sådan, at når ministeren siden foråret 1947, muligvis endda tidligere, men i hvert fald siden foråret 1947, har vidst, at Carl Madsen absolut ikke betragter Wright, Thomsen & Kier-sagen som afviklet og efterforskningen i den som afsluttet, men tværtimod havde en plan om fra nytår at tage fat på den for alvor, så er det illoyalt at stå her i tinget og påberåbe sig Carl Madsen som argument for, at undersøgelsen var afsluttet, eller at Carl Madsen faktisk var ved at afslutte den. Så siger ministeren, at han vil ikke bruge udtrykket samarbejde. Jeg kan kun referere, hvad Carl Madsen har sagt, at den pågældende klage til daværende justitsminister Elmquist er affattet af Carl Madsen og den nuværende højtærede justitsminister i intimt samarbejde.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg vil overfor det ærede medlem hr. Knud Kristensen sige, at angående det spørgsmål,

han rejste, kan jeg kun henvise til, hvad jeg tidligere har udtalt. Jeg tror ikke, det ville gavne det nordiske samarbejde, som regeringen må tage alvorligt og ikke søge politisk udnyttet, om jeg gik ind på at besvare det ærede medlems spørgsmål. Jeg har klart og tydeligt redegjort for, hvad det er regeringen ønsker, og som jeg sagde, så tror jeg ikke, det gavner noget nyttigt formål, om jeg indlader mig i videre diskussion om temaet med det ærede medlem hr. Knud Kristensen.

Formanden: Det ærede medlem hr. Knud Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Knud Kristensen: Den højtærede statsminister har alligevel opdaget, at der var et spørgsmål.

Jeg vil endvidere gerne sige, at jeg har ikke forlangt at få det besvaret offentligt her, hvis det højtærede ministerium mener, at et svar andetsteds er mere formålstjenligt, men jeg mener, at det danske folk, at de danske partier gennem deres repræsentanter må have klarhed over, hvor dette ministerium også udenrigspolitisk vil føre os hen. Nu er det ingen hemmelighed — det har jeg også givet udtryk for overfor statsministeren —, at i Norge har de en politik, og i Sverige har de en politik. I Danmark har vi altså en mæglingsinstitution.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Hvis det udelukkende var med det formål fra regeringens side at få en erklæring om, at vi var villige til i det udenrigspolitiske nævn eller på partiernes formandsmøder at tale sammen om disse ting og give klar besked, så var de bemærkninger, det ærede medlem hr. Knud Kristensen har afleveret i sidste omgang, fuldstændig overflødige, for det var det første, der skete ved denne diskussions påbegyndelse, at regeringen klart gav tilsagn om noget sådant. Det er blevet sagt. Det var altså slet ikke det formål, det ærede medlem ville opnå ved de bemærkninger her. Hvilke formål det ærede medlem forfulgte, tror jeg, at alle i denne sal og offentligheden vil kunne forstå.

Formanden: Det ærede medlem hr. Knud Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Knud Kristensen: Jeg tror, den højtærede statsminister skulle undlade at sige noget om mit formål. Jeg har fra den første